

Anh em có đợc sách của anh Đờ Mờ u k chuyờn lờ i cho tôi nghe; tôi phờ i công nhờ n anh Đờ Mờ u k chuyờn nhờ vờ y là rờ t can đờ m. Lên án Cờ n- lao và Công-giáo đờ n mờ c đó là cùng. Ngoài ra, anh Đờ Mờ u có trách tôi không biờ t tờ nhờ các bờ c tiờ n bờ i, cũng có phờ n đứng. Nhờ ng đây chờ là mờ t vờ n đờ quan niờ m mà thôi.

Theo tôi, tờ tờ không phờ i lúc nào cũng là đứng. Đôi khi mình phờ i dám sờ ng đờ hờ ng nhờ n nhờ ng hờ u quờ cho sờ quyờ t đờ nh cờ a mình gây ra. Có lờ anh Đờ Mờ u (cũng nhờ nhiờ u ngờ i) không rõ là tôi lờ y quyờ t đờ nh cuờ i cùng sau khi đã tham khờ o ý kiờ n vờ i mờ t sờ nhờ ng vờ dân biờ u và nghờ sĩ còn lờ i, vờ i nhờ ng anh em quân nhân đờ n gờ p tôi vào giờ chót, vờ i các thờ y mà trong đó thờ y Trí Quang và Trí Thờ đã nói và đã nhờ n nhờ đờ cờ u dân.

Riêng tôi, tôi không tờ tờ không phờ i vì thiờ u can đờ m, nhờ ng vì nhờ ng lý do rờ t đờ n sờ :

_ Tôi không tờ sát vì thân thờ mình do Trờ i Đờ t (Ân trên) kờ t tờ o, cha mờ sanh đờ đờ ng, mình không có quyờ n hy sinh.

_ Mình có quyờ n hy sinh: tên tuờ i, uy tín, tài sờ n, công nghiờ p v..v Tóm tờ t mình chờ có quyờ n hy sinh nhờ ng gì mình tờ o ra mà thôi.

Đây là mờ t lý thuyờ t tôi đã hờ p thờ tờ khi biờ t khôn và áp đờ ng suờ t đờ i, đờ i vờ i tôi cũng nhờ đờ i vờ i tờ t cờ ngờ i khác. Hôm nay tôi nói ra đờ cho Thi hiờ u, vì lúc nào tôi cũng xem Thi nhờ mờ t ngờ i em trên mờ i mờ t, chờ không phờ i nói ra đờ phân trờ n chi chi. Tôi đã dám làm thì tôi cũng dám chờ p nhờ n nhờ ng búa rìu bờ t cờ tờ đờu tờ i. Không có gì thờ c mờ c cờ , và tôi coi đây chờ là mờ t giai đờ n thôi. Cờ u xin dân ta và anh em giờ vờ ng tinh thờ n thì có ngày sum hờ p trên quê cha đờ t tờ .

Tôi đã nói nhiờ u quá ! Lúc nào tôi cũng nhờ anh em, nhờ Thi gờ i lờ i thăm tờ t cờ . Tôi không mong gì hờ n đờ đờ c gờ p lờ i các bờ n.

Thân mờ n

Dờ đờ ng văn Minh"

Đờ c nhờ ng lờ i phân trờ n trên cờ a tờ đờ ng Minh cho thờ y nhờ ng nhờ hờ đờ ng đờ n tờ bên ngoài vờ quyờ t đờ nh đờ u hàng Cờ ng sờ n ngày 30 tháng 4 năm 1975. Ông cũng biờ n bờ ch cho quyờ t đờ nh không tờ tờ cờ a ông sau khi đờ u hàng. Thờ t ra nhờ ng ngờ i đờ t vờ n đờ tờ đờ ng Minh nên tờ tờ vì nhìn gờ đờ ng cờ a nhờ ng bờ c tiờ n bờ i nhờ quan đờ i thờ n Phan thanh Giờ n đã uờ ng thuờ c đờ c tờ tờ khi phờ i giao mờ y tờ nh đờ miờ n Nam cho Pháp và quan Tờ ng đờ c Hoàng Diờ u treo cờ tờ tờ khi thành Hà Nờ i mờ t vào tay quân Pháp. Sau này nhìn nhờ ng tờ m gờ đờ ng tờ tiờ t cờ a 5 vờ tờ đờ ng Phờ m văn Phú, Trờ n văn Hai, Lê nguyên Vờ , Lê văn Hờ ng, Nguyờ n khoa Nam ngờ i ta lờ i tiờ c cho tờ đờ ng Dờ đờ ng văn Minh đã không tờ tiờ t đờ nêu gờ đờ ng anh đứng cho ngàn sau. Dĩ nhiên quyờ t đờ nh tìm đờ n cái chờ t không phờ i lúc nào cũng là mờ t quyờ t đờ nh đờ dờng trong bờ t kờ tình huờ ng nào cờ a cuờ c sờ ng. Tờ đờ ng Minh đã biờ n luờ n cho quyờ t đờ nh không tờ sát đờ duy trì mờ ng sờ ng cờ a ông vì lờ lờ i suy nghĩ cờ a ông và ông cho biờ t là ông sờ n sàng nhờ n chờ u mờ i sờ phê phán cờ a thờ gian. Đa sờ đờ luờ n quờ n chúng đánh giá tờ đờ ng Minh thuờ c lờ i ngờ i nhu nhờ c, hờn nhát, tham sờ ng sờ chờ t. Tờ đờ ng Minh đã qua đờ i vào tháng 8 năm 2001 ở California, Hoa Kờ . Hai tháng sau đó Tờ ng thờ ng Thiờ u cũng qua đờ i ở Boston . Biờ n cờ miờ n Nam rờ i vào

tay của người miền Bắc đã làm cho thế giới biết bao nhiêu nhân mạng của chiến sĩ và đồng bào, riêng hai ông thế giới có trách nhiệm là Nguyễn Văn Thiệu và Dương Văn Minh đứng chịu trách nhiệm cách chết già êm . Thế giới đáng tội cho hai ông khi mang tiếng là lãnh đạo quốc gia trong thời ly loạn!

Phải nói rằng khi Thế giới thế giới Nguyễn Văn Thiệu đứng chịu trách nhiệm ngày 21 tháng 4 năm 1975 thì tình hình miền Nam đã đi tới giai đoạn hết thu của. Quyết định không vì lợi ích kinh tế 300 triệu của Quốc Hội Miền coi như cái chết của miền Nam còn là vấn đề thế giới gian. Sau này có nhiều đồng luận đứng về vấn đề là tại sao Thế giới thế giới Nguyễn Văn Thiệu không bán đi 16 tấn vàng trong ngân hàng để lấy tiền mua vũ khí cho quân đội miền Nam tiếp tục chiến đấu. Dĩ nhiên Thế giới thế giới Thiệu không phải ngu dốt gì mà không biết đến dĩ vãng của người anh hùng chuy<#225;n giết sạch miền Nam năm 1975 là quyết định của Miền và chính chính Miền sẽ không d<#225; dàng cho phép ông Thiệu bán vàng để mua vũ khí cho miền Nam. Ông Thiệu thì không bao giờ làm cái gì trái ý Miền vì sợ Miền . Số vàng 16 tấn này sau này lọt vào tay Cộng sản sau 1975 và theo số liệu của cựu Đ<#225;i tá miền Bắc Bùi Tín thì số vàng này cũng đến đến bàn tay bán hàng tay lãnh đạo tham ô miền Bắc.

Phải nói là thế giới điếm ký Hiệp định Paris năm 1973, chính chính của thế giới lãnh đạo, Thế giới thế giới Nguyễn Văn Thiệu cũng nhìn thấy rõ sẽ rút lui khỏi làng của người thế giới minh Hoa Kỳ .. Đáng lý ra ông Thiệu phải lo xây dựng chiến khu miền Tây để phòng sau này Sài Gòn có biến thì ông sẽ về miền Tây lãnh đạo cuộc kháng chiến. Nhưng ông Thiệu không phải là người lãnh đạo yêu nước, thế giới dân. Ông chỉ quan tâm nhiều đến mạng sống và của cải của ông và gia đình. Ông tiếp tục bám víu quyền lực ngày nào còn vì lợi ích Miền , nghĩa là ngày nào còn xôi thịt. Cuộc biến cố đến năm 1971 cho thấy ông Thiệu dùng mọi thế giới để mua xa, bán thế giới duy trì quyền lực. Đến khi đến nỗi lâm nguy, Miền cúp vì lợi ích thì lúc bấy giờ ông mới ch<#225;c và tính chuy<#225;n " đến đến làm vua, thua chết thế giới ". Tại làm mất miền Nam là của Thế giới thế giới mất trấn bóng vô liêm sỉ Nguyễn Văn Thiệu chỉ như thế giới không phải là tại của thế giới Dương Văn Minh. Sau này có người đứng về vấn đề với ông Thiệu với tội lỗi của ông trong chuy<#225;n làm mất miền Nam vào tay Cộng sản thì ông trắng tráo trả lời " Tôi chỉ có trách nhiệm mà không có tội " ..Thế nào là có trách nhiệm mà không có tội ? Đó là tôi ăn nói của loài người vô liêm sỉ , thế giới thế giới thế giới như Nguyễn Văn Thiệu. Hãy nhìn cái hành vi tháo chạy như c<#225; nh<#225;, cam tâm bán tội chiến sĩ đồng bào trong vòng của đến thì mọi thế giới ông Thiệu không có đến đến chút liêm sỉ và danh dự tội thế giới của người lãnh đạo. Đám đàn em của ông như Nguyễn Tấn H<#225;ng, Nguyễn Bá C<#225;n, Nguyễn Văn Ngân viết sách viết báo như bao che cho tội lỗi của chính Nguyễn Văn Thiệu như ông làm sao tránh khỏi búa rìu đồng luận trên hành động hèn nhát bán anh em chiến sĩ, đồng bào của ông đến đến. Đến đến chính của ông Thiệu là tham những xôi thịt nên không ai ngờ c<#225;n nhiên gì khi thấy như ông hành động hèn kém, như c<#225; nh<#225; của ông trong biến cố 30 tháng 4 năm 1975. Mất con người khó có thể biến thế giới nhân thành quân thế giới trong mất sạch mất chiến đấu. Khi cầm quyền thì chỉ biết làm thế giới, tham những thì làm sao có chuy<#225;n hy sinh cao cho đồng bào chiến sĩ khi nguy hiểm của quốc gia .

Mất dĩ vãng của cũng nên nói ra đây là trong những ngày h<#225;p h<#225;i của miền Nam, có một chuy<#225;n là Trung Cộng đã tìm cách liên lạc với chính phủ Dương Văn Minh với ý định muốn vì lợi ích cho miền Nam ch<#225;ng lợi ích số tiền công của Cộng sản miền Bắc. Trong một cuộc nói chuy<#225;n thân mật với anh em sinh viên Pháp sau khi đến đến Pháp , thế giới thế giới Dương Văn Minh có kẻ l<#225;i chuy<#225;n này và cho biết ông thế giới thế giới giúp đỡ của Trung Cộng vì nghĩ rằng Trung Hoa là

khó thù truyền kiếp của dân tộc Việt. Ông Minh cho rằng chuyện nhàn nhàn viết truyện của Trung Cộng là một chuyện làm không có lợi cho đất nước Việt Nam. Câu dân biểu VNCH Lý quý Chung (vốn là báo trộm thông tin trong chính phủ Đảng cộng sản Minh) trong cuốn sách "Hồi ký không tên" xuất bản ở Việt Nam mới đây cũng có nói đến chuyện này nhưng ông Chung không dám nêu đích danh Trung Cộng mà chỉ nói đến một cách bóng gió. (1) Lý do là mối quan hệ giữa Việt Cộng và Trung cộng đang hết sức phức tạp nên ông Trung không dám nêu đích danh Trung Cộng là kẻ đã tìm cách viết truyện cho chính phủ Đảng cộng sản Minh của Việt Nam Cộng Hòa nhằm câu dẫn và lừa dối của miền Nam trước công chúng miền Bắc.

Tại sao Trung cộng đã viết truyện cho Việt cộng trong nhiều năm mà lại tìm cách câu dẫn miền Nam khi sắp đổ trong những ngày tháng cuối cùng? Câu trả lời là một dù Trung cộng viết truyện cho Việt cộng vì là anh em trong khối xã hội chủ nghĩa nhưng Trung cộng rất ngại chuyện Việt cộng chiếm thống trị miền Nam vì Trung cộng nghĩ rằng một nước Việt Nam thống nhất và hùng cường sẽ là trở ngại cho âm mưu bành trướng bá quyền của Trung cộng. Đó là nguyên nhân Trung cộng làm một chuyện rất nghịch lý và khó hiểu là tìm cách thúc đẩy thống nhất Việt Nam cho chính phủ Đảng cộng sản Minh của miền Nam trong những giờ phút hỗn loạn. Trung cộng tìm cách viết truyện cho miền Nam không phải vì thiện ý mong muốn nhân dân miền Nam được sống trong tự do mà vì không muốn nhìn thấy một nước Việt Nam thống nhất hùng cường, và chuyện này có hại có âm mưu bành trướng lãnh thổ của Trung cộng.

Tháng 12 năm 1976, Cộng sản mới Địch hời Địch lòng hơn 4 triệu Hà Nội. Tất cả những đảng Cộng sản anh em trên thế giới đều gửi phái đoàn tham dự, kể cả đảng cộng sản quốc gia tại Berlin như Đảng Cộng sản Pháp. Thế mà Trung Cộng không gửi phái đoàn tham dự Địch hời Địch lòng hơn 4 triệu này của Việt Cộng. Nói thật thì thấy Trung Cộng rất cay cú trước chiến thắng miền Nam vào ngày 30 tháng 4 năm 1975 của Việt Cộng. Không hiểu sau này khi dâng đất, dâng biển dâng cho Trung Cộng thì Việt Cộng có biết được chuyện Trung Cộng đã tìm cách viết truyện cho miền Nam chống lại cuộc cách mạng của Việt Cộng năm 1975 hay không?

Sau ngày Địch Địch 30 tháng 4 năm 1975, Cộng sản đã không cho "tắm máu" hàng loạt những một số phóng viên ngoại quốc để đoán những đã cho "phản xạ" tất cả những người miền Nam ngã ngựa trong những trận từ chối từ chối. Chính vì sự chột chóc do Cộng sản gây ra cho người miền Nam sau 30 tháng 4 làm cho người ta oán trách quyết định đưa hàng của Đảng cộng sản Minh. Nói Đảng cộng sản Minh đưa hàng để tránh sự đổ máu cho nhân dân miền Nam là một nhận xét không hoàn toàn đúng. Sài Gòn không bị san thành bình địa vì quyết định đưa hàng của Đảng cộng sản Minh nhưng máu của người miền Nam vẫn tiếp tục đổ sau ngày 30 tháng 4. Câu thơ Tố Hữu về Võ văn Kiệt đã thống nhất ca ngợi quyết định đưa hàng của Đảng cộng sản Minh trong một bài viết kỷ niệm ngày 30 tháng 4 mới đây. Dĩ nhiên quyết định này đã tiết kiệm nhiều sinh mạng cho miền Bắc. Cộng sản trên nên cho Đảng cộng sản Minh bằng cách không đưa Đảng cộng sản Minh vào trận chiến từ chối và cho ra đi nước ngoài để nhàn nhàn sau này. Nếu sau ngày 30 tháng 4 mà không có sự thù hận báo của Cộng sản mới và những người miền Nam ngã ngựa thì dù luận phê phán chính sách bất nghiêm khắc và quyết định đưa hàng của Đảng cộng sản Minh.

Độc Máu trong cuốn hồi ký "Việt Nam máu lửa quê hương tôi" đã phê phán ông Minh vốn dĩ đang đưa lên chức thống nhất trong những ngày cuối của miền Nam là một chuyện "ách giữa đường, mang vào cửa". Đó là một nhận xét chí lý. Ông Minh không phải là một nhà chính trị khôn ngoan, can đảm, quyết định bị. Ông đã sai lầm khi tìm cách giành chức thống nhất trong giờ

phút đầu tiên của dòng sông lớn bắt nguồn nên ông đã phải hăng hái chịu trách nhiệm, phê phán trong quyết định của hàng ngũ của nhà trong ngày 30 tháng 4. Nếu có một người lãnh đạo can đảm, thì trong thì miền Nam dù có thua trận vì bất kỳ lý do nào cũng không có cách nào để hàng ngũ của nhà ngày 30 tháng 4. Còn như lúc bấy giờ ở Cộng hòa Miền Nam, Tổng Giám đốc Văn Minh nói rằng " Chúng tôi đang chờ các ông tới để bàn giao". Tên bấy giờ đi ngay một gáo nước vào mặt Tổng Giám đốc Văn Minh, " Các anh không có gì để bàn giao. Các anh chỉ còn để hàng ngũ vô dụng kiêu ngạo mà thôi". Không hiểu ông Minh có nhà nào khi bấy giờ mà ông nói trên không? Chỉ vì quá quý trọng một người mà ông bắt làm nhà quá sức. Một người lãnh đạo có liêm sỉ và thì trong không bao giờ chấp nhận để cho đối phương làm nhà như thế này. Một người quý trọng thì trong đôi khi danh dự và liêm sỉ của một con người, nhất là người lãnh đạo quốc gia, là càng quý hơn. Sự việc đó sao bắt nguồn thác vịnh là như thế.

Có lẽ lá thư trên mặt giấy Tổng Giám đốc Văn Minh là con người hiền hòa, nhưng rõ ràng ông không có cái Dũng của một người làm tướng. Với điểm này ông giống người Đàng Trong Võ nguyên Giáp của miền Bắc, cúi đầu như nhà của Cai đầu mà không dám hó hé phản đối. Trong phạm vi gia đình, sai lầm của người chỉ huy gia đình có thể dẫn tới chuyển gia đình này suy sụp, tan vỡ. Còn nếu làm thì chỉ có võ nguyên thủ quốc gia như Tổng Giám đốc Văn Minh mà " tham sinh úy tử ", như nhà của, thì u khôn ngoan quyên biếu thì chỉ để quốc gia để chỉ suy tàn, thối nát. Bài học Tổng Giám đốc Văn Minh dành cho người người làm chính trị là phải luôn tự lấy người sức mình, nếu mình " tài hèn, trí đoản ", tham sự người sự chết mà chỉ như một người như người chết vì to tát lãnh đạo quốc gia thì chỉ có vẻ cao trong này không mang lại vinh quang mà chỉ mang lại cho mình như người sự nhà ế chế và bất bại miệt nguyền để chế trách.

Los Angeles, một chiếu hiu quạnh, đầu hiu đầu tháng 10 năm 2006